

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

HÊJHAR 24
ADAR 1981

CUNTANIN

YENİ BİR ACIZLIĞI:

VATANDAŞLIKTAN ATMA

Bilindiği gibi, faşist cunta iktidara el koyduğunda hangi güçleri hedef aldığı belirtmişti: "komünizmin" ve "bölücülüğün" kökü kurutulacaktı. Açıkta ki, "komünizm" yaygarası koparmakla cunta, daha fazla ekonomik ve siyasi haklar, nihayi amaç olarak kendi iktidarı için mücadele eden işçi sınıfını kastediyor. "Bölücülük" yaygarasıyla ile de cunta, kendi kaderini kendisinin tayin etmesi için mücadele eden kürt ulusunun özgürlük savaşına kastediyor.

Bu her iki güçte, bugün cuntanın korumak için başa geldiği, sömürü ve baskı düzenine karşıdır ve birbirlerinin yakın müttefikleridir. Zaten faşist darbenin, bu iki gücün tam bir birlerine yaklaştığı ve Kürdistan sorununun işçi sınıfı arasında tartışıldığı bir döneme rastlaması hiç de tesadüfi değildir.

Faşist cunta iktidara el koyar koymaz kendisini işçi sınıfının mücadelesine, kürt halkının özgürlük savaşına adamış ilericiler, demokrat, yurtsever ve sosyalistlerin avına çıktı. Bu gün zindanlarda yatan, işkence çarklarına atılan insanların sayısı yüzbin aşmış durumda. Emekçi halk kitlelerine karşı açık bir terör eylemine girişilmiş. Yakasını cuntanın eline verme yen bir çok ilericiler insan yurtdışına çıkmak zorunda kaldı.

Şimdi de faşist cunta eline geçiremediği bu insanları vatandaşlıktan çıkarmakla uğraşiyor. Burjuva basınında bu insanların çarşaf çarşaf isimleri yayınlanıyor. Bunların arasında DİSK TÜB-DER, Parti yöneticileri ve birçok sosyalist insanın isimlerine rastlıyoruz.

Görüldüğü gibi faşist cunta, halkını seven, kendisini işçi sınıfının mücadelesine adanmış insanları "terör" olarak ilan etmiş ve "vatandaşlıktan" "atma" cüretinde bulunuyor. Elbet faşist cunta bu metodu göz dağı vermek için kullanıyor. Cuntanın işçi sınıfının sınıf mücadelesi ve kürt ulusunun özgürlük mücadelesi karşısında acizliğini gösteriyor.

Faşist cunta bilmelidir ki, hiç bir demokrat insan, faşist bir düzene vatandaşlık yapmak sevdasında değildir.

CUNTA KİMİ SAVUNUYOR ?

Cunta, darbeden kısa bir süre sonra: Orduya güveni kırmak istemediklerini, kısa bir müddet sonra gideceklerini belirten bir açıklama yapmanın gereğini duydu. Bu açıklama, ordunun "kurtarıcı" rolüne inanmış bir takım çevrelerin gönlünü hoş ederken, hakin sınıfların bir tedirginliğinde açığa vuruyor. Nedir bu tedirginlik ?

Son 10 yıl, özellikle son 5-6 yıl, Türkiye'yi bunalımın doruk noktasına getirdi. Ekonomik bunalım giderek politik çalkantılara yansıdı. Altı yıl içerisinde 5 hükümet değişikliği yaşandı. Hakim sınıflar adeta bir hükmün gidip bir diğerinin gelmesi için yoğun bir çaba harcamak zorunda kaldılar. Burjuvazi bu göstermelik iktidar değişikliklerini halkı kandırma için elinden geldiğince kullandı. İşçi sınıfının mücadelesini engellemeye, kimi zaman da yumuşatmaya dendi (Ecevit dönemi). Bu son 6 yıl burjuvazinin bu veya şu ölçüdeki politik alternatifleri arasında gel-gitlerle doldu. Bu gel-gitler, işçi sınıfının ve kürt halkının mücadelesinin boyutlanması sonucu, burjuva saflardaki iktidar yetersizliği ve çatlaklıkları daha da derinleştirdi. Aynı zamanda bütün bu dönem, faşist terörün sürekli olarak tımandırıldığı bir dönemdir. Böylece politik manevralar, devrimci güçleri sindirme terörü sonuç olarak halkın "hoş geldin" diyeceği bir faşist darbeyle roktalandırıldı. Nihayet bunalımın büyük yükü altında ne yapacağını şaşırarak geniş bir halk yığını cuntayı bilmeden olumlu karşıladı. İşçi örgütleri, siyasi partiler yasaklandı, Kürdistan'da yurtsever avı ve terör hızlandırıldı. Cunta böylece burjuvazinin ecel terlerini silmiş oldu. Burjuvazinin temsilcileride cuntayı bol bol övdüler.

Gerek burjuvazi, gerek burjuvalaşmış generaller, cunta eliyle iktidara el koymakla herşeyi halletmediklerini, bunalımın süreceğini, işçi sınıfının ve kürt halkının direnmeye devam edeceğini biliyorlar. İşte burjuva çevrelerini rahatsız eden, son 20 yıl içinde her 10 yılda bir karşı devrimci şiddetle iktidarı alan ordunun bu "mehdi" rolünü kısa sürede yitirebilmesidir. Yıllarca iktidarda kalması yüzünden Latin Amerika'da diktatörlüklerine dünya kamuoyu

nun tepkisi, gerekse askeri diktalar ve halk arasındaki açık savaş türk cuntasını az düşündürmüyor. İktidarda ki her geçen gün cuntanın maskesini giderek düşürecektir. Bunu biliyorlar.

Bu kaçınılmazdır ve cuntanın hedeflerine sıkı sıkıya bağlıdır.

Cunta iktidarı alır almaz hedeflerini açıkça belirtti. 24 Ocak ekonomik tedbirlerine sadık kalınacak, NATO ya bağlılık, ABD dostluğu sürdürülecekti. Tekelci sermayenin tedbirlerini cuntayla bağlayan profesörleri şöyle izah ediyor: "Eski hükümetin alamadığı tedbirleri ise, daha da radikal bir biçimde, 12 Eylül'den sonra gerçekleşmişti". (Prof. Dr. Memduh Yaşar-Tercuman) Aynı bay şöyle devam ediyor: "Siyasi iktidar 12 Eylül hareketi ile değiştirilmesine rağmen bu politikanın uygulanmasına devam olunmaktadır. Türkiye'yi 12 Eylül'den beri idare edenler, bu politikanın parlamentoya dayalı siyasi iktidarların eksik bıraktığı-vergi reformu, çalışma barışı gibi-unsurlarını da geniş nüküya oluşturmuştur. Sıra başka tamamlayıcı tedbirler vardır".

Generaller de iş verenerlere aldıkları kararlardan ötürü terrik ve başarılar yaşıyorlar. Yani iş verener kararlaştırıyor, profesör ve yazarları propagandasını yapıyor ve generallerde bunları uygulamak için ellerini halkın kanına boyorlar.

Bir de Türkiye'de generallerin özel bir durumu var. Amerika modeli patronlaştırılmışlar. Hende büyük tekeller, güçlü sermayedarlar haline gelmişler. Bugün 20 milyar sermayeli OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) petrokimya endüstrisinden, Renault fabrikasına, tarım aletleri endüstrisinden sigortacılığa kadar bir sürü tekelerde hisselerin yarısını veya çoğunluğunu elinde bulunduruyor. Türkiye'nin en çok satılan taksisi Renault'un yüzde 42 hissesi OYAK'ın yani yüksek rütbeli generallerindir. Bursa'daki Renault fabrikasında işçilere karşı yürütülen sert tedbirler bu yüzden. Kıbrıs'ın kuzeyini bu generallerin tatlı yatırımları için işgal ettiler. Yoksa bunun Kıbrıs'taki türk halkını korumak ve kurtarmakla hiç bir ilgisi yoktur. Ve bugün cuntanın başkanı OYAK temsilciler meclisindedir. Bakanlar Kurulunun yarısı OYAK generalleridir.

Evet, belki cunta göstermelik olarak gidecektir. Ama sermaye düzenine karşı her engeli kırmadan kurumları faşistleştirmeden ve kukla bir hükümet kumadan hiç de gitmek niyetinde değildir.

Curtaya karşı mücadeleyi düzene karşı mücadeleden ayıramayız. Devrimci mücadeleyi öğrenmeli öğretilmeliyiz. Cunta faşisttir, bir avuç tekeli burjuvazinin kanlı elidir.

JI ŞERVANÊN AZADIYÊ

ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARINDAN

FRANSA

Hoşgeldin Roja Nu hoşgeldin
hoşgeldin yukarı Fransa'da ki
toplantılarımıza
hoşgeldin fabrikalardan çıkışlarımıza

Hoşgeldin Roja Nu
napalm yağarken Kürdistan halkı üstüne
İraq, İran ve Türkiye'de
yüzbinlerce insan kelepçelenirken
hoşgeldin savaşımıza
al sana gönderiyoruz
faşist cuntaya karşı savaş
türkülerimize.

Bizi başışla Roja Nu ekmek ve tuzun
için

dersimce çağrılarımıza
bizim gümüş dilimiz
yakında kurmancıyla göndereceğiz sana
devrim çiçeklerini
Kürdistan devriminin çiçeklerini..

Al sana senin olsun dedemden kalan
silah

Dersim İsyanından
güneşimiz ve gün ışığımız
al sana gönderiyoruz bir kaç şiiri
komünist ozan
yoldaş Louis Aragon'a gönderdiğimiziz
Fransız Komünist Partisi Merkez
Komitesi üyesi
al sana senin olsun Dersimin silahları.

LAŞER

Xer ama Roja Nu xer ama
xer ama komeluna maye Frensa cor
xer ama çeverune palkaune ma.

xer ama Roja Nu
apalm rişino xelke Kurdistan ser
İraq, İran, Türkiye de
Eve se hazaran jindaude binê kelepçi
xer ama pêrodayise ma
Bije to re lawuke maye perodayis
Verva cuntaya faşist

mave xalirê nun sola xwu sane Roja Nu
vengdamera tu eve Dersimki
zmane mawo şemen
nijdi eve kurmançki torê rusneme
vilikune soreski
vilikune soreske Kurdistanî...

ha bije tore çeke kalike min o mendo
marê

tertele Dersim'ra
tija ma ra, roştiya ma ra
ha bije to re di çekuye ke mi rusnai
hewal Louis Aragon're
vrastkaro qomunist
mambre partiya qomunistiya frensizi..
ha bije tore çeke Dersimi..

LAŞER

PARTİM

Sen ey partim
Sen ey yüreğim, ey yüreği ülkemin
Sen ey yüreği partimin
Sen ey tüm insansal özelemlerim
tüm evrensel istemlerim
Sen ey özgürlüğüm, herkesin özgürlüğü
sen ey...

Savaşımında sevdim seni
Sende sevdim savaşımı
savaşımın senin
ve seninkisi partimizin
kendimde sevdim seni partim gibi
sende sevdim partimi
partimde seni.

Sen ey ümidi partimizin
Sen ey Kürdistan dağlarında kızıl zafer
Sen ey ezilen halkların devrimci bilinci
ve onların isyanlarındaki
sonsuz isyanları...

Onların isyanlarında sevdim seni
sende sevdim onların isyanlarını
onların zaferlerinde sevdim seni
sende sevdim onların zaferlerini

Sen ey güç istemim
ey tüm devrimlerin gücü
devrimde sevdim seni
sende sevdim devrimde devrimi
partimi...

30.03.1980

PARTİYA Mİ

Tu partiya mi wey !
tu zeriya mina bele, welate min wey
tu wey zeriya partiya min
tu wey tede wuasteyene mine mordemin
tede wuastgureteniya mine
hardasmeneni
tu wey azadiya mi, azadiya tédine
tu wey...

to ra hasken pêrodayise xwo de
to de hasken pêrodayise ra
perodayise mi yi tu yo
yi tu yi partiya mawa

xwo de hasken to ra ji parti
to ra hasken zere partide
Tu wey servrendiya partiya ma
Tu wey seramendiya sure koyane
Kurdistan ra
tu wey fanzanîye soresgere xelke
bindestan
sarwedardeyeniya yine neqedin
zere tertelune yine de
hasken to ra zere sare wedardayena
yine de
to de hasken sarwedardayena yine
hasken tora zere wuastgureteniya yine
to dehasken wuastgureteniyê yine.

Tu wey fire wuasteniya mi
wey fire tede soreskan
to ra hasken zere soresk de
zere soresk de soresk ra hasken to de
partiya mi... 30.Mart.1980

LENİN'İN ELLERİ

Ellerin
ellerin ne kadar güzel
çözer pranyalarını tutukluların
Sevinçten silahları
çiçeklenir dört bir yan
uzanınca milyonlarca ellerin.

Ellerin
ellerin
düşünceli
özgür ve kahraman
ve ellerin kavrar kâzalarını
silahlarını savaşçıların
dokunur

okşar
ve görür yüzyıllar bcyu verilmeyeni
ve koparıp alır
esirgemen en büyük özgürlüğü.

Ellerin
ellerini seviyorum
ellerini seviyorum
ellerin savunucusudur insanlığın
dostudur dünya halklarının.

Ellerini seviyorum
ellerini seviyorum
özgürlüğe koşan
açlığa doymayan milyonlara uzanan
ellerini

ve ekilmemiş tarlalarda
devrim sabahı köylülerle bayramlaşan
tan अगरanda işçilerle başkaldıran
ve fabrikalarda silahlı grevleri en
önde yürüten
ve öfkeli milyonların isyan
bayraklarını göklere çeken
ve devrim taşıyan ellerin.

Ellerin yıkar çağları
kurdu, kurar yeni çağları
yaratır insanlığa yaraşanı
kapatır kapılarını zindanların
kırar bütün kelepçeleri
yırtar atar
devrim savaşçılarına verilen idam
fermanlarını.

Ah ellerin ne kadar güzel
ne kadar umutludur ellerin
bugün selamlandı
yarın yine selamlanacak mutlaka
ellerinde
zaferi bütün dünya halklarının.
İstanbul, 18.6.1971

DESTE LENİN

deste tu
deste tu çixax rindekê
kenera morzelune mepisanan
çekdano huafs re
vilik dano çor het
eke bîraderg deste tu milyon ra
deste tu
deste tu

famkar
azatkar û sewkan
pê cene deste tu qevda çek
çekane sewkanan
pê cene
dest nane pa
vinene a o ke ev serû nediyu
visneno ceno
azadiya girsa ke sevekna ma ra.

deste tu
haskon destune to ra
haskeme destune to ra
xwu varestayena mordemêniya deste tu
hewale xelke dina ye deste tu

haskeme destune to ra
haskon destune to ra
deste tu ye vozene verva azadi
bene ra derg milyone vesane ke ne bene
mirdi

deste tu ye spede soresk de
piroz kene dewazan xozanan de
eve karkaran sare danewê sere spedide
xeta virene grevune çşkin bene ser
palkura.

deste tu ye
dismala milyonune
hêfguretenî oncene asmeni
deste tu ye soresk ramene.

deste tu riznene çaxu
nanero vrazeneçaxune newu
sazkene a o khe duste mordemêniyo
cadane çeverune jindanu
siknena tede morzelu
çer kene erzene
fermane dardekerdene ke diye seveta
sevkanune soreski

ax deste tu rindeko
çixaxî pire wemediye
ewru kelebî
meste ke bene destune tode
sergureteniya xelke tede dina.

18.6.1971, Estemol

HEVPEYVÎN BI A. QASIMLO RE

Sekreterê PDK-Îranê A.Qasimlo di nav gera xwe ya Ewropa de hate Swêd jî. Me ser rewşa tevgera gelê kurd ji Qasimlo pirsî wî bersiw da. Gelek pirsên me ji wî pirsîyarkir, di Dengê KOMKAR de jî derketibûn. Ji ber vê yekê me ew hemû neweşandin.

Em dixwazin hûn li ser organîze kirina xebatê we çend gotinan bêjin?

Berî şoreşa Îranê, endamên partiya me çend sed kes bûn û illegal (veşartî) bûn. Piştî şoreşa Îranê bû çend sed hezar kes. Te ji kê bepirsiya digo: -Ez endame partiyame. Sala berê di kongra partiya meda, nûnerên 30 hezarî bejdarbûn. Bi rastî wextê me pîr kê m bû ji bo organîzekirinê. Lê divê ez ji were bejim- mûmkune ji were lazîmbe- ji hemû tiştî zortir organîzekirine. Peydakirina silah û pere ne pîr zehmete, lê peydakirina kadro pîr zehmete, ji ber ku ew nikarin kadro ji derve bin. Lazîme kodro mehelî bin, welatê xwe baş nasbikin. Kadro, di penc meh, şeh mehde çênabin. Ew di meydana xebatê de çêdibin. Ew jî çend sal jêre lazîme. Lê şer nehiştîye em kadro çêbikin. Ew, mesela wexte. Hetta kadroyên eskerî jî ne ewqas zehmete. Du meh, sê meh bese. Ji xwe li Kurdis tanê her kurdek eskere, ji berê tiştê kif dizane.

Ji hemû tiştêkî zêdetirî zehmet, kêmbûna kadrên siyasîye.

Piştî şoreşê me nexwast em idara Kurdistanê bi hukûmeta merkezi çêbikin. Me daxwazên xwe ji hukûmeta merkezi re bir. Ji ber ku nebêjin: ew separetîstî û nebêjin: ew qanûnên dewleta Îran îhlal dikin, me go emê sebir bikin.

Lê me du tişt organîzekiribû; yek partî, yek jî pêşmerge. Organîzekirina partiye: mesela di kongreyî partiye de sala çuyî 30 hezar endamên me çêbûn. Ji her sed kesêre yek nuwêner bû 300 kes wek nuwêner di kongra me ya 4'ande bejdar bûn. Ew kongra jî piştî 33 salan cara yekê m bû, ku kongra eşkere bû. Di kongrede em 25 kes endamê komîta nawendîye bûn. Ji wan 25 kesan 11 kes muşawîrên komîta nawendî me hilbijart. Û 7 kes jî bo mektebê siyasî (politbüro) û sekretariya giştî. Di organîzasyona mede: komîta merkezi heye û paşê komîta şarîstan heye. Li her bajarekî mezin wek Mehabat li der û dorê wê yek komîta şar bajerî heye. Ev komîte, bajar û gundên wî bajarî î dare dike. Piştî wî komîta bajer heye ku tenha Mahabat idare dike. Li gundan jî, çend gund bi hev re -wek deh gundan jî alî komîtekî tê idare kirin. Li her gundekî jî eger ji sê kesan zêdetir endamên partiye me hebe, em bî wanre dibêjin şane, ew bi qudret û zihna xwe xebatên xwe tesbît dikin. Mena ewe ku şane ye, komîta mehellîye paşre komîta şehre, mehellî komîteye, komîta şarîstane û kamîta merkeza partiye. Ew teşkilata partiye. Naha em werne teşkilatê pêşmerge. Berê pêşmerge bê teşkilat bû. Wexta şerê Nexedê çêbû, pêşmerge, me teşkilatî wî hebû, ne jî tiştêk. Şerê sala 1979 havînê çêbû me bere-beze pêşmerge tanzîm kir. Merkez, em jêre dibêjin "Serkirdayetî

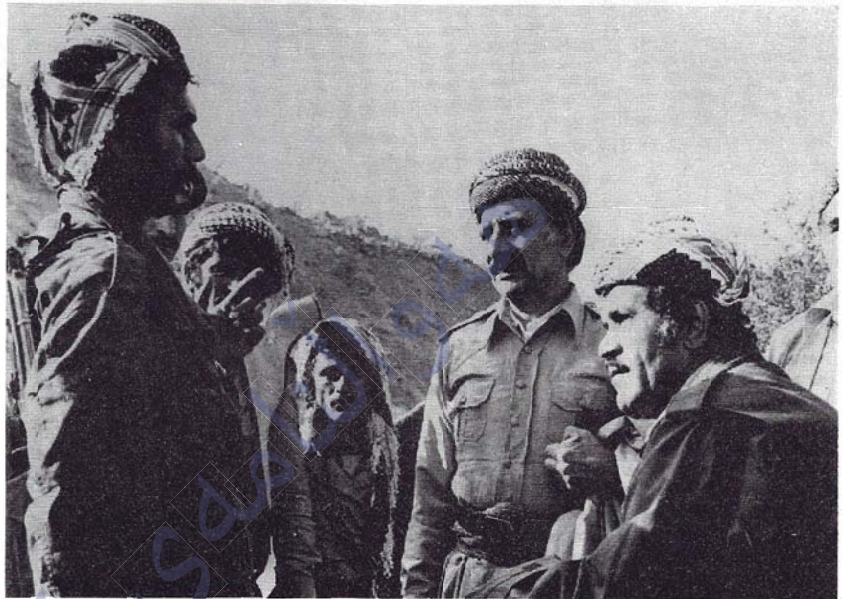
hêzê pêşmerge". Ew mesulê pêşmergeye, lê ew bi xwe di jêrdestê defterê siyasî partîde kar dike.

Pêşmerge, 3 gruppê wan heye "deste", li paşê "liq", li paşê "hez".

Hêz teqrîben 600-700 kesin. Liq, ji 120 heta 150 kes, deste, ji 12 heta 15 kesin. Ew jî teşkilatê pêşmergeye. Niha hêjmara pêşmergeyên me nêzîkî 12 hezaraye.

Eksêr xwarina pêşmerge xelq dide. Zor li kê m ciha xwarina pêşmerge em

Xanî Blûryan hat bi çend hortan va û got: ev xortên han xebatkarin, bila ew jî bêne Komîtê Nawendî. Xanî Blûryan jî qedrê xwe hebû li cem me, ne ji ber ku siyasî bû ew. Hemî kes dizanin ku ew siyasî nizane û pîr safe. Tiştêk jî di zîndanê da fêrnebûye. Yanî di temamî wî 25 salî da yek kitêb jî nexwendîye. Mesele: kak Ezîz Yûsîfî ku berî şoreşa Îranê wefatkirîye, wî çend kitêb jî Îngilîzî tercûmekirîye, rûsî fêrbûye, pîr tişt nivîsandîye. Lê

didin. Li nav bajaran em didin, li gundan xelq dide. Lê wextê perê me hebe, her pêşmerge em 150 tûmen didin. Eger ew bi xwe û jina wî be, 25 tûmen em didin. Ew jina wî û heta çar zarok bin, em 350 tûmen didin.

Par grûbek jî endamên komîta merkezi, Ganî Blûryan û çend hevalên wî, jî partiye hatin avêtin an jî ew bi xwe veçetîyan?

Na ezbenî, nahatin avêtin. Ew bi xwe çûn. Tarîxê wê dirêjtire. Sala 1975, gava harekê Barzanî şikîya, ew di komîta nawendîye partiya Tudehê bû. Ew fîrsed dizanî hucum bike ser me. Berê çend çar jî mere pêşniyar kiribû, ku em bibin perçêkî hizbê Tudeh li Kurdistanê. Me jî ew qebûl nedikir. Paşê veşerîya em bi hev re xebitîn. Lê wextê ku Ferahê Barzanî kelas bû, wan hucumî partiya me kir. Wan dixwest ku her kurdek bibe endamî hizbê Tudeh bi navê demkrat. Lê kes neçû. Piştî şoreşa Îranê hatin çend car dîsa ew mesela bahskirîr. Me qebûl nekir. Partiya me nufûsekî mezin peydakirîye. Eger em bibne parçêkî hizbê Tudeh, ew nufûs wê biçê. Ew jî ne qezanca tevgera demkratî li Îranê, ne jî qezanca gelê kurde.

Paşê wan jî meza name şand ku em di nabera xwe (Tudeh-PDK-Îran) da pêwendîye çêbikin. Ji xwe jî berêda mejî dixwast. Paşê me kê m-kê m fehmkir ku ew bi sîrf di nav meca dixebitîn ku çend kesan bixşînin.

Di kongra çarem da ew çend kesên (bi taybetî du kesên ku pîr tûdenî di hatine naskirin), cephe girtin. Kongreyê rey neda. Ew kesan bi helbijartî ketin, di kongre çaran da. Piştê

ne kek Xanî...

Piştê gotin başe bila bibe. Çend kes; yek jî wan keça Qazî Mihemedî, yek jî Rehîmê Qazî bû. Teze ji Sovyet hatibû. Xelkê dengê xwe da wî, çima ku ji Sovyet hatibû. Paşê Newîdê Muînî bû; brayê Silêman û Ebdurrehman ku her du jî şehîdbibûn, hal got ez brayê wanîm. Deng dane wî jî. Yek jî Ehmedê Ezîzî hebû ji Banê. Ew yekî zehmetkêş bû. Tenê ew di nav wan da zehmetkêş bû. Gava kongre xelasbû, komîta nawendî û Îbrahîmê Qazî em rûniştin. Er hatim pêşniyarîyê wek sekreterê partî. Paşê got: başe piştî nivro kongre xelasbe em carek din rûnên. Em êvarê li hev kom bûn dîsa. Rehîmê Qazî di civîn da got: Na filaske (Qasimlo) nabaşê sekreter, Xanî Blûryan çêtîre. Hevalên me hemû şaşman, gotin: ev her rojekî tiştêkî din dibêje. Komîtê Newendî pêşniyara wî redkir. Gava ku dîtin piranî li gel me ye, wan jî deng dan. Xelasbû. Em xebitîn. Bi wextêra kê m-kê m-kê m derket ku huku -met tiştêk nade me. Paşê me qerar da, ku em ji nav bajer derkevin, herne der va. Ji ber ku wek cara berê surprîz nebe bo me. Di vê biryarê da Xanî Blûryan bi mera bû û heta mesulîyet jî girt. Lê paşê Xanî Blûryan nehat. Du car, sê car heval çûn ka bo çî ew naye. Û ew jî dibêje ez bi tîne me, hûn şeş kesin. Her çî ez pêşniyar dikim hûn qebûlnakin. Me go: me ev partiye, ekseriyet û eqalîyet heye. Gotina piranîye tê kirin.

Wî got bila komîta newendî bila civîn çêbibe. Em çûn, me li çiyê civîn çêkir. Hê civîn kelas ne bûye, me dit,

KÜRDİSTAN DAKİ SİYASİ TUTUKLULARI YALNIZ BIRAKMIYALIM

Faşist darbeden sonra Kürdistan zindana çevrildi. Kürt halkına karşı kitlesel teröre girildi. Halkını seven ve onun özgürlüğü için mücadele eden ilerici yurtsever insanlar işkence çarklarına atıldılar.

Bugün Kürdistan'da, 50 bini aşkın sosyalist, yurtsever, ilerici insanlar zindanlarda yatmaktadır. Bu insanların aileleri perişan bir durumdadır. Hiçbir geçim kaynakları kal-

mamıştır. Bu tür insanlık dışı yöntemlerle faşist cunta, Kürdistan halkının özgürlük mücadelesini durdurmak istemektedir.

Elbette bu cuntanın acizliğini göstermekte. Çünkü halkımız özgürlüğüne kavuşmak için her türlü zorluğu yemeye, her türlü fedakârlığa hazırdır.

Bu noktadan hareket ederek, Almanya'daki Kürdistan'lı İşçilerin Federasyonu KOMKAR, Kürdistan'daki siya-

si tutuklular ve aileleriyle bir dayanışma kampanyası açtı. Almanyadaki Kürdistan'lı işçiler bu dayanışmanın en güzel örneğini, yaptıkları fedakarlıklarla gösterdiler. Bugüne kadar KOMKAR'ın açmış olduğu dayanışma kampanyası 150 bin DM. ulaştı.

Aynı şekilde biz İskandinav' yada yaşayan Kürdistan'lı işçilerde üzeri ne düşen sorumluluktan hareket ederek, halkımızın özgürlüğü için savaşan insanları yalnız bırakmıyoruz.

Norveç'te Kürdistan'lı Demokratik İşçiler Derneği ile İsveç Kürdistan'lı İşçiler Derneği bu amaçla, Kürdistan'daki siyasi tutuklularla dayanışma kampanyası başlattılar. Her iki dernekte yazdıkları bildirileri binlerce adet olarak, hafta sonlarında, İsveç ve Norveç kamuoyuna dağıtmakta İskandinavya halklarının Kürdistan halkı ile dayanışmasını pekiştirmektedir. Norveç ve İsveç halkları kampanyamıza binlerce kron maddi yardım yanında, faşist cuntaya protesto telegrafları da yağdırmaktadır. Bugüne kadar derneğimiz 10 bir krona aşkın maddi yardım toplamıştır.

Tüm Kürdistan'lı işçiler, ilerici demokrat insanlar, halkının özgürlüğü uğrunda zindanlarda işkence çarklarındaki ilerici, yurtsever insanlarımızı yalnız bırakmayalım. Yapacağınız maddi yardımın değeri büyüktür. İsveç'te yapacağınız yardımlar için :

Svensk-Kurdiska Arbetarföreningen
P.G. 8390-7 SVERIGE

Norveç'te yapacağınız yardımlar için :

Komela Karkeren Kürdistan'a Demokratik Bank Giro 6094.20.36291 hesap numaralarını kullanabilirsiniz.

KÜRDİSTAN HALKINA

Emperyalizmin ve yerel gericiiliğin piyonu Geçici Komitenin bir ihaneti daha :

Kürdistan'ın yiğit halkına :

Emperyalizmin ve yerel gericiiliğin uşağı Geçici Komite kirli ellerini İran Kürdistan'ında, halkımızın yiğit evlatlarının ve özellikle İran KDP'sinin kahraman peşmergelerinin kanına buladı. Böylece utanç ve ihanet tarihlerine yeni bir sayfa daha eklediler. Kürdistan halkı bu ihanet sürüsünün (KDP-İrak) çirkefliklerini unutmaya -caktır. Emperyalizmin ve gericiiliğin piyonu olan G.K (Geçici Komite) halkımıza zarar vermektense, acı çekirtmekten başka bir şey yapmamıştır. Ve bundan böyle de yapmayacaktır. Partimiz (KDP-İran) onların zihniyetini çok iyi bilmektedir. Ve hiç bir zaman aklıdan uzak tutmamıştır. Irak KDP'si şah zamanının partimizin (İran-KDP) çok sayıda militanını şehit etmiştir. Veya SAVAK'a teslim etmiştir. Şah rejiminin yıkılmasıyla biz, ölen şehitlerimizin ve onların yaptığı ihanetlerin hesabını sorabiliriz. Fakat yapmadık. Irak KDP'sinin artıkları geçici komite adıyla, yalnız siyasetini değiştirdiğine ve bundan böyle anarşi yaratmayacağına ve İran Kürdistan'ındaki harekete burunlarını sokmaya-

caklarına teminat verdiler.

Ancak bu çete 9.kongrelerinde bu kararları almalarına rağmen, kısa bir süre sonra bunlar ayak bağı olmakla kalmayıp zorba Şah rejiminin ve İran mollalarının Kürdistan'daki silahlı çetesi olma görevini üstlendiler. Şino Merivan ve Sineh'te kürt halkının katliamlara karşı direnişini bastırmak için Humeyni pastarlarına yardım ettiler. Ta o ana kadar da İran KDP'sinin peşmergeleri silahların namlusunu onlara doğru yöneltmediler. Çünkü Kürdistan'da fazla kargaşalığın çıkmasına fırsat vermek istemiyorduk. Hatta biz onlara çoğu zaman bilhassa Merivan bölgesinde konuklukta ettik.

Oysa onlar bizim onlara karşı ıllımlı tutumumuza karşılık alçakça ve haince partimizin 10 yiğit peşmerge ve üyesini öldürdüler.

Halk düşmanı gerici Humeyni rejimi Kürdistan'da partimizin yiğit peşmergeleriye karşı direnemeyince bu ihanet sürüsünü devreye sokmaktadır. Örneğin: 9.12.1980 günü Nale Hewremani ve Mella Omer yönetiminde G.K'nin 300 setilik adamı dağa gidip "Dizli" köyünde sabaha karşı köyü ve partimizin binasını çembere alıp kurşun yağmuruna tuttular. Parti peşmergeleri düşmanın o yörede herhangi bir saldırısına ihtimal vermediklerinden, kendilerini ani bir saldırıya karşı sa-

yunmak zorunda kaldılar. Ve 8 kişi şehit edildi, bir kaç kişide tutsak düştü. Bu olaydan bir gün sonra bu tutsaklardan ikisi kurşuna dizildi.

Bu şehitlerden birisi olan İran KDP'sinin üyesi yoldaşımız M.Mihemed Seid Kalkal alçakça idam edildi. Bu yoldaşımız Notşe bölgesinde, partimizin devrimci bir kahrosuydu. Ve o 1967 yılında partimizin saflarında yerini almıştı. 12 yıl süreyle bıkma dan usanmadan Şah rejimine karşı devrimci mücadelesini sürdürdü. İran halklarının mücadelesiyle yıkılan Şah rejiminden sonra Kürdistan'a dönen yoldaş Kalkal, Hawreman bölgesinde halkımızın ulusal bilincini yükseltme görevinde, ve partizan örgütlerinin kurulmasında aktif rol oynadı. Şaho bölüğünün kumandanı yılmaz devrimci bir yoldaşımızdı.

Devrimci yoldaşlarımızın kanını yerde bırakmayacağız. Güzel Kürdistan'ımızı bu pisliklerden temizlemek için sonuna kadar mücadele edeceğiz -Selam Kürdistan'ın ölmez şehitlerine !

-Kahrolsun emperyalizmin ve gericiiliğin Kürdistan'daki uşakları !

İran KDP'si Hawreman ve Cuwanro Bölgesi Şaho Bölüğü.

İran Kürdistan'ı Hawreman Bölgesi Demokrat Gençlik Birliği

FAŞİST CUNTANIN VAHŞETİ

Bundan bir müddet önce faşist cunta tarafından aranan ve haklarında vur emri çıkan 7 kişilik bir grup Kawa'cı canlarını kurtarmak için Türkiye sınırına birkaç yüz metre uzaklıktaki Suriye'nin Kamışlı kazasına kaçmışlardı.

Bu grubun kaldığı evi, ajanları tarafından tespit eden türk ordusu kasa baya 12 Aralık 1980 akşamı bir grup komando göndererek evi kuşatmış, evi yakarak içerdekileri vahşice katletmişti. Bu katliamda 6 sı Türkiye ve 9 u Suriye kürdü olmak üzere toplam 15 kişi öldürüldü.

Son günlerde olay yerinde bulunan ve görgü tanıklarıyla görüşen Mahmut Baksi olayı şöyle anlatıyor :

Kız kardeşim Necla 6 arkadaşıyla bir tanıdık kürdün evine yerleşirler. Ev türk sınır karakoluna 600 metre uzaklıkta, kerpiçten yapılmış evlerden oluşan çok ilkel bir mahallededir.

Türk ordusu kendi ajanları vasıtasıyla bunların bu evde kaldıklarını tespit eder. Ve 12 Aralık gecesi, saat 8 sıralarında müthiş yağmurlu bir anda türk komandoları karakoldan çıkıp Kamışlı'ya girip kız kardeşim ve arkadaşlarının bulunduğu evi sararlar. Sınır kontrolü sadece Türkiye'nin e-

linde olduğu için, hiçbir zorlukla karşılaşmazlar. 15 komando çeşitli ağır ve hafif silahlarla bölgeyi kontrol altına alırlar. Bu olayda 9 yara alarak ve Şam'da devlet hastahanesinde yatan 1.1.1961 doğumlu Heybet Açık göz bana şöyle anlatıyordu :

- Saat 8'e geliyordu. Biz yedi Türkiye kürdü, Suriye'li bir kürdün evinde kalıyorduk. Aniden içimizden biri dedi ki "arkadaşlar biz politiziz, hak kımızda vur emri verilmiş. Türkiye sınırlarına bu kadar yakın bir evde oturumuz gerçekten çok tehlikelidir. Üstelik silahlarımız bile yanımızda değil, karşıki evdedir. bence gidip silahlarımızı getirmemiz iyi olur" demeye kalmadan aniden pencerelerden kurşun yağmuruna tutulduk. Otomatik silahlarla oturduğumuz odayı müthiş taramaya başladılar. Sonra pencerelerden albümbaları atıldı. Çoğumuz kendimizi kapının arkasına dayadık, kapıyı açmamaları için, tam yirmi dakika dışarda bizleri kurşunladılar. Bizden herhangi bir ses çıkmayınca, silahsız olduğumuzun kanısına vardılar. Onun için kapıyı kırıp içeriye girdiler. Daha sonrasını hatırlıyayorum. Çünkü ilk önce beni kurşuna dizmişlerdi.

Evet, 6 kişi silahlarıyla içeriye girip çocuk kadın demeden hepsini kurşuna dizip evi de ateşe vererek tek -rar türk karakoluna gidiyorlar. Bir görgü tanığı komşu şunları söylüyordu:

-Pencereden bunların hızla Türkiye sınırına doğru koştuğunu gördüm. Sınır 300 metre kala, bir araba gelip bunları karakola götürdü. Olay yerine Suriye askerleri, ancak gece saat 23 sıralarında geldiler. Sabahleyin hepsinin fotoğrafları çekildi. Türk uyruklu olanların cesetleri 2 gün sonra Türkiye'ye teslim edildi. Bu olayda 9 Suriye kürdü ile 6 Türkiye kürdü öldürülmüştü. Birisi de ağır yaralı. Suriye hükümeti onu türk ajanları öldürmesin diye çok gizli bir yere götürmüştü. Çünkü türk gazetelerinin yazdıklarına göre türk hükümeti olayı yaşayan tek tanığı istiyordu. Türk ordusu kürdün kanına doymamıştı, 16 cısını istiyordu.

ASKERLER ANLATIYOR :

Türkiye'nin Suriye sınırında askerliğini yapan kürt asıllı askerler, olaydan sonra karakolda olup bitenleri Kamışlı'daki kürtlere şöyle anlatmışlardı. (Çünkü Türk askerleri zaman zaman Kamışlıya gelip alış veriş yaparlar). Olaydan sonra karakol komutanı komandalara sordu:

-Kaç kişi öldürdünüz? Yanıt hepsini, oldu. Kadınlar ve çocukları da öldürdünüz. Evet dediler. Evde carlı bırakmadık.

-Ama kararımız böyle değildi. sadece yedi Türkiye Kürdü öldürülecekti. Bu karara neden uymadınız? İçlerinde grup şefi sayılan bir kişi komutanı bağırarak şöyle dedi:

-Kararı veren sen değilsin komutanım. biz kararı D. bakır sıkıyönetim komutanlığından aldık. Kürt teroristlerini saklıyan herkes ve her ev havaya uçurulacaktır. Bundan böyle kimse bu teroristleri evinde saklamasın.

PROGRAM

DEN STOR: KURDISKA POETEN ÖCKERWIN LÄSERSNA DIKTER

- AXAFTIN	- TAL
- FOLKLOR	- FOLKDANSER
- STRAN	- POESI
- HELBEST	- KOR
- KORO	- SÄNGER
- ARTISTEN MÄVAN	- GÄSTARTISTER
- XWARIN Ö VEXWARIN	- MATOCHDRYCK

DATUM - WEXT: 21.3.1981 KI. SEET 19.00

PLATS - CEM VÄRBYSKOLA, MATSÄLEN T-BANA VÄRBYGÅRD PMS - BURA 10 KR
ARR. SVENSK-KURDISKA ARBEITÄRFÖRENINGEN, KURDISTAN PATRIOTISKA UKR-SVENSKA GRENEN
KURDISKA PROGRESIVAS DEMOKRATISKA PARTI I SVÄN - SVENSKA GRENEN, KURDISKA DEMOKRATISKA
KULTURFÖRENINGEN, KURDISTAN ARBEITÄR-KULTURFÖRENINGEN, KURDISKA PROTIFRESIVA STUG FÖRENINGEN

HÊZÊN WELATPARÊZ, PÊŞVERÛ Û SOSYALÎST CEJNA NEWROZÊ BI HEVRE PÎROZ DIKIN

Roja 21'ê adarê cejna gelê kurd NEWROZE. Diroka Newrozê gelekî kev ne. Di vê rojêde gelê kurd zora dijminê xwe birîye û qerar daye ku serfiraz bi ji. Îro Newroz bûye sembola têkoşîna gelê kurd bo azadî. Her çiqas dijmin nehêlin jî, gelê kurd hersal Newrozê li ser çiya yên Kurdistanê bi dilşadî piroz dike.

Di îrode gelê Kurdistanê di bin zordestiyekê nemirovî dijî. Hemû mafên mirovî û demokratî ji aliyê hukumetên kolonyalist ji destê gelê kurd hatine girtin. Bombekirin li ser gund û bajaran, gelqir-kirin, lêdan, zindan û kuştin bûye jîna gelê kurd.

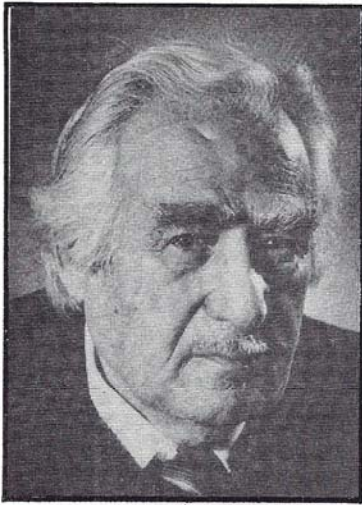
Lê li hember van zordestiyên ne mirovî gelê me stuyê xwe xwar nekiriye û bi xurtî berxwe dide. Têkoşîna gelê kurd a azadî dom dike. Li Kurdistana Iraqê û Iranê gelê kurd îro dest bi şorşa çekdarî kirîye ji bo mafên xweyê netewî û demokratî. Xebata şiyarkirine gel li Kurdistana Turkiye bi xurtî berdewam dike. Roja destpêkirine şo reşekê çekdarî ne dîre. Li Sûriye jî hêzên gelê kurd ên pêşverû jî bo mafên demokratî dixebitin.

Em hêzên gelê kurd ên welatparêz, pêşverû û sosyalist îsal Newrozê bi hevre piroz dikin. Em hewceyê hemû hêzên demokrat û pêşverûne. Bejdarbûna we di şeva Newrozêde wê têkoşîna a azadî xurttir bike. Ji bo ku em karibin cejnên Newrozê li Kurdistaneke azad pirozkin, bira pêşve herin !

Komela Karkerên Kurdistan Li Swêd, Yekîtiya Niştîmanî Kurdistan - Liqê Swêd, Partiya Demokratê Kurdên Pêşverû li Sûriye - Liqê Swêd, Komela Demokratî a Çandî Kurd, Komela Çanda Karkkerên Kurdistan, Komela Xwendekarên Pêşverûyên Kurdistan li Swêd

Sibat 1981, Stokholm

SIN'ET Û ÇAND

CIGERXWÎN

Yek ji Torevanên navdarên kurd, ko dinav reh û damarên tarîxêde navdar û bidengîn, ev pêzan û hozan û dengbêjê mezin û payebilind Ibrahîmê Mûsilîye, ko jêre dibêjin: Nedîm il Mûsilî.

- Ibrahîm, kurê Mahan, kurê Bahmen Ebû Ishaqê mûsilîye. Ev Ibrahîm ne te nê dengbêj bû, belkî ji serpêhatiyên ereb û eşîrên ereb û kok û bingehên bavik û eşîrên ereb baş zanibûn û ge-

TORA BILIND

lek caran bi pêzanên mezinre bi devjenî di civatvade muçirge kirîye û zo ra wan biriye.

Lê birastî, ev rewşa wî ya dengbêjî, zora hemî tiştên di biribû û pê navdar bûbû.

Ev Ibrahîm, ne ji xelkên bajarê Mûsilê, lê bi Mûsilî navdare û çûye Mûsil û li wir rûniştiye.

Bavê wî, Mahan, ji xelkên bajarê Cîye, ko ji kevnarede ji bajarên Kurdistanê dihate jimartin. Ebûferecê Esfehî di tarîxa xwede gelekî dabaxa wî kirîye û dibêjî :

- Ibrahîm ji malek mezin û birûme te. Bavê wî Mahan çûye Kûfa û di çaxê wêde yekî weke Ibrahîm, dengbêj û zana peyde nedibû. Hem dengbêj û hem ji mûsiqar û sazband bû. Dema, ko distirand û Zulzul pêre li sazê dixist, civat bicarek dihejiya û serxweş diiman. Ibrahîm bixwe mêrê xuşka Zulzul bû û tim bi hevve digeriyan.

Serpêhatiyên Ibrahîm di nav rûpelên tarîxêde nayêne pîvan û jimartin. Dibêjin: Carekê Harûnêreşîd ji Marîde carîya xwe xeyidî bû û bicarek poz pê nedikir. Lê Caferê Bemekî,wezîrê mezin û navdar, ji Ebbas kurê Ennefre got :

- Dixwazim tu risteke ciwan û pir xweş çêbiki, ko Harûnêreşîd pê li Marî

de vejerî. Ebbas risteke pir ciwan û xweş di vî warîde çêkir û Cafer da Ibrahîm û got :

- Ez dixwazim tu bi vî ristê Harûn reşîd serxweş biki, ko li Marîde vejerî.

Ibrahîm ev rist di "Diwana Peyrewê Bexda" de bi istiran got û kir, ko ci vat hemî serxweş bibin. Bi vî istiranê Harûn li Marîde vejerîya û jînikê heryek ji wan: ji Ebbas û Ibrahîm û Zulzul, deh hezar dirhem dane wan û hêvî ji Harûn jî kir, ko heryek ji wan tiştêkî bidî wan. Harûn jî heryek ji wan bîst hezar dirhem dane wan.

Ev pêzanê mezin Ibrahîmê mûsilî, li bajarê Kûfa, di sala 125 de hatiye ci hanê û li bajarê Bexda, di sala 188 koçî de serê xwe daniye.

Dibêjin: Dema bavê wî li Kûfa ye serê xwe daniye, yekî ji Erebên benîtemîm ev Ibrahîm xwedîkirîye û bi xwe ne erebe û ne jî benîtemîm ye. Lê bixwe ji bajarê Cîye û ji malek pir mezin û navdare, ko Ferocê Esfehî di tarîxa xwede bê pîvan pesnê wî û malbata wî kirîye.

Serpêhatiyên Ibrahîm di nav rûpelên tarîxêde gelekî, ko ez nikarim di virde tevan bibêjim û binivîsim û hetta careke di ez we jîrdar û berxwedar bibênim.

HOZANEKÎ ŞOREŞGER MEHMÛD DERWÊŞ

Şair û têkoşerekî pêşverûyê Filistinî ye. Di salên şestan de helbestên vî hozanê bi nav û deng, li Filistinê li welatên ereban û li gelek cîhên cî han hatine belavkirin. Ev şairê ereb di nav rîzên Komünist Partiya Îsraîl de karkirîye. Ji ber bîr û baweriyên wî û her usa ji ber netewa wî (ku Filistinî ye) li wî gelek ezîyet hatiye kirin. Mahmut Derwêş di sala 1973-yan de ji ber zordestîya sîyonîstan mecbûr dimîne ji welatê xwe Filistinê bîndest derdikeve.

Mahmut Derwêş û hindek hevalên wî wek Tewfîk Zîyed, Semîh El Qasîm, Fedwe Toçen wek şairên şoreşa Filistinê têne nasîkirin. Helbestên van hozanên şoreşger di nav helbest û wêja erebî de wek medreseke nu cîh girtine. Helbestên wan li ser erdê Filistinê dagîrkirî (îşqalkirî), li ser partîzanên filistinî, li ser sîyonîzmê; şerê çînî, dostaniya gelên cîhanê, aşîti û sosyalîzmê ne.

Tiştêkî gelek ciwan di helbest û xebatên van şairan de ewe ku, çend zordestî û terror û şovenîzmê li ser xwe, li ser û gelê xwe dibînin, belê qet têkoşîna gelên din li cîhanê ji bîr nakin. Her usa ew diji nijadperest û paşverûyên milletê xwe (milletê erebî) jî radiwestin. Herweku Mahmut Derwêş di helbesta xwe (Kurdistan) de dibêje: "Ez barîme ji ereban, heke erebîyet li ser mirîyan bijî". Û li cîhekî dindibêje "Li Bexdadê hemû tişt qedexeye bilî xwîna kurda".

Me helbesta Mahmut Derwêş (Kurdistan) vejerande kurdî belê em hemû dizanin ku di vejerandinê de hêjabûna (qîmet) a helbestan kêr dibe. Bê şik ev helbesta ji mîna orjînalê xwe ci-

wan nebû. Di vejerandinê de helbestê da amanca ne ewe ku şairêkî Filistinîyê şoreşger bi bîr û baweriyên wî yê pêşverû bi gelê kurd bîdin nasîkirin.

COTYAR

KURDISTAN

Bi we ra ne, dilê gel
Wexta beme li çiya dibarin
Çavên gel li weye, diçin bê tirs
Dema ku li ser kelema natirsin
Bi we ra nin, bîndestên cîhanê
Ji navika Okyanûsan heta başûr
Bi we ra me ez, bavê min û dayka min
Û zeytûnên nin... û porteqalên zer
Bi we ra nin hiş û xeyal û helbestên
min

Di têkoşîna we da lêşkerin ew
Hûn ku ronahîya tevê diparêzên
Ji kelepcên nivzîlaman
Ba nîne me ji we diqetîne
Tekoşîna gelê we, tekoşîna me ye
Heku pêşmergek ji we bîkeve
Zincîr li stûyê min teng dibe
Ma hespê te ket Sellahattin
Ma alên te ketin ? !
Şûrê te kobûye ?
Di vî şevat û tîrsa şîyar da
Ji karkerên axê ra mirin !
Ku ew ronahîya kitêban bixwazin
Ji karkeran re mirin ku ew keda xwe
bixwazin

Ji kurda ra mirin !
Ku ew jîyar mafê ne ye bêjin
Û pişt ra hijî erebîyet dibêjin
Li erdê Kurdistanê erebîyet çawa
dimeşe...?
Dema dexle, hûn dibînin ?
Hûn nabînin !
Ji ber ku hûn tenê di lulê topa re
lê temaşe dikin

Milletê min !!!

Namert êrîşî droka merivatiye dikin
Bi navê erebîyetiyê qetil helal bûye. !
Çarixên piyê te, li ser te zordestiyê
dajon

Te avitne nav gemara çaxî
Heyfe ku dem ji demê nayê veqetandin.
Bi navê erebîyetê êrîşî dibin ser
dicle û fira.

Milletê min !
Têrê nake tenê lanet li wan binî
Hilgir wan bavêje nav gemara çaxî
Dijminê xwe dayne erdê
Ey erebîyet
Paşê em bêjin bijî erebîyet
Najî erebîyet li ser mirîyan

Şerma girane bo Bexda
Hemû tişt qedexeye bilî xwîna kurda
Di radiyêda, rojnamên sibê da
Li bajarê me murekeba rojnaman ji
xwîna

Gur dibêjin "Me ew hemû iustîn"
"Me erdê Kurdistanê çand
qebir li ser qebirê"
"Me çand bi taskên seriyan"
Ey şehrezad !
Şeva ku roje dadiqurtîne
Hezîkirin qedexeye ye...
Nivînkên te, yê nerm û germ
Avitne ber piyê axayê te ye nemirov
Û xwîna Kurdistanê dixeniqîne wan
Ewên ku ew rêtine
Yên ku bi agir bilîzin pir najin
Ey şehrezad
Kî ne sebêbê agir? ew pir najin
Şev lampên wan vedikeve
Bi petrola gelên din
Carek din em hev bibînin, di qirneke
nû de
Ew qizne ku bi destê şoreşgeran bête
ava kirin

HEVPEYVIN BI A. QASIMLO RE

Dûnahîka r.3

yek hatîye, 20-25 kes pêşmerge pê ra dibêje: ez hatîme bejdarbibim di komîtê da. Me got: tu ne endamî. Got: ez muşavîrim. Me got: tu ji muşavîrî ketîyî. Piştî munaqaşe ew derket çû der va. Xanî Blûryan got: wî 20-25 bi xwê ra anîye ku bi xurawî naçe... Yanî hatîye tehdît dike.

Me qebûlnekir. Wîlo bejdarnebû der ket çû. Paşê di eynî civînê da kak Xanî Blûryan kaxezek deranî got: me ev nivîsandîye belavbikin. Bist û heşt sahfê bû. Hevalekî me got: Kak Xanî du sale tu li gel meyî, yektişt bo ga zeteyê me nenivîsî.

Carek tiştekanî nenivîsand em belavbikin. Ew ku mesûlek bû, çawa 28 sahfê di carekî da nivîsandîye. Piştra hej çarîkek (15 deqîqe) derbasnebû got: ew nivîsara min nivîsandîye ne raste. Me jî got: başe bişewitîne wî kaxezî.

Got: na na ez diçime malê dişewitînim wan. Kak Xanî dihate defterê siyasî di civîna da bejdarbû, hemû tiştekanî dizanibû.

Tiştêkanî din çêbû, hevalê me jî hidû dê Îran û Iraqê xeber anî, ku çend hevalê me û ew kesê ku pêşmerge bi xwê ra anibû civînê, bê destûra partiyê derbasbûne çûne Iraqê. Paşê derket ku ew çûne Elî Qazî binî. Elî Qazî teze hatibû Iraqê. Paşê hevala jî mera xeber anî, ku wan sîlah standine jî Iraqê. Me tehqîqkir ka ew dixwazin çibikin bi wan sîlahan. Paşê derket ku ew dixwazin li Mehabat merkez çêbikin û pêşmerge wan jî hebin.

Yên ku çûbûne Iraqê me jî wan pirsîyarkir, ka bo çî çûne Iraqê. Gotin: erê em çûne Iraqê. Me got: çawa hûn dikanin bê destûra partiyê biçin Iraqê? Berî hun herin we icaze stand? Gotin erê em bi icaza kak Blûryan çûn.

Paşê me çend car civîn çêkir kak Blûryan nehat. Got ez nayê me ez ne li gel we me.

Me beyanat derxist û belavkirin, ku Blûryan bi xwe jî nav me çûye. Paşê em li Mehabat mitîngê çêkir, me go bila xelk bawerîya xwe bibêje. Wextê ku Xanî Blûryan jî zindan derketibû û ve gerîya Mehabat, mezin piçûk hemû xelkê Mehabat digotin "Mam Xanî hat Mehabat bi xêr bêt". Lê vê carê xelkê Mehabat bi xwe digot "mam Xanî çaye, bo te hildanî başe"

Berî em mitîng çêbikin çend hevalên wî hatin gotin: mimkûne ew pişman bibe, bila mitîng çêbibe. Gotin: jê ra tîlefon bike. Min go eger ew bi rastî pişmanbûye ezê herme mala wî û hê zêdetir jî.

Xanî bi xwe go: ez pişmanbibûm der ketim derva jî, lê paşê min hevalên Tudehî dîtî û ez dîsa nehatim. Ew mitîng çêbû, mezintirî mitîngên Mehabat bû.

Blûryan çend caran go ku ew şeş noçteyên PDK-I dixwaze hukumet dixwaze bîne cîh, yanî otonomî dide, eger partiyek baş hebe. Hukumet nîzane otonomî bide kî. Başe em dipirsîn huku met otonomî nade Qasimlo dide milletê kurd. Eger usane bila îlanbike otonomîya Kurdistanê, bi wan şeş noçteyan kî digre bila bigre. Ew çax em jî mej bûrin qebûlbikin.

Qewlekî din jî dabûne wan, ku Tudeh û Sovyet piştgirîya wan bike. Piştî ku wan ev îlan kir, çend roj paşê radyo û gazete hucûmî Xanî Blûryan kî

rin. Gotin ew derew dike, ew li gel Qasimloye. Sovyet piştgirîya wan nedikir. Tenê Partiya Tudeh li gel wan bû. Bi bawerîya Tudeh em peyayê Iraqî, em peyayê Emerika ne. Dibêjin ku me (PDK, Iran) niv mîlyon dolar girtîye jî NATO.

Di mitînga Mehabat da, hemû milletê Mehabat li gel me ew hereketê wan mehkumkir, navê wan çax danî, xayîn danî. Kî li sengerê millete, di xizmeta millet daye. Kî jî sengerê milletê me hişt çû sengerê dijmin, sengerê neyar, dibe çax dibe xayîn. Ew mesele ne muhîme ku 25 sal li zindan mabeyan çend sal xizmetkiribe. Di tarîxî zor milletan da bûyeren wîlo çêbûne.

Paşê tiştekanî din dikin; beyanekî bi navê PDK-Îran kongrê çarim. Di nîzama kongrê 4. da hatîye gotin ku eqliyet (kêmanî) tabî ekseriyet (piranî) e. Başe ekseriyetê komîtê nawendî jî 25 kesan 6 kes çûye der. 19 kes maye. Ekseriyetê komîtê komîtê nawendî li gel me ye. Ekseriyetê millet jî û partî jî li gel me ye. Dîsa jî ew bi navê partî li ser xwe digre.

Me jî wan ra got ku ew herçî sîlah û pereyên Partî li cem wan heye binî teslîm bikin. E mîlyon perê partî li cem wan bû, mora partî li cem wan bû û gelek tiştên dî. Lê heç tûtiştêkanî teslîmnekirin. Hevalê wî go ku partî ewin û tiştekanî jî teslîm nakin. Me ew girt. Partî Tudeh propaganda wan kir û got ku ew tiştekanî siyasîye. Lê ev ne tiştekanî siyasîye. Ev dîziye. Wan dîzi kirîye. Me dikaribû ew bigirtina, me dikaribû Xanî Blûryan jî bigirta lê me negirt. Ew jî tîrsa milletê kurd revîyan çûne Teheran.

Çend roj komîtê nawendî civîn çêkirin. Hevalekî me ku şehîd bû, endamê komîtê nawendî S. Ebasi jî bejdarbû. Ew qûmandê ekseriyê me bû û jî wan şaş kesên yek jî ew bû. Pir derew kiribûn jê ra. Lê paşê ku fehmîkir, ku derewkî

rîne. Heval Ebasi got ku partî muwafaqet bike ezê biçim wan binîme vir û wan mîhekeme bikin. Me ew jî nekîr.

Ew naha çûne, piştî me beyan derdixin. Me îtham kirin. Hin hevalên me gotin: em jî wek wan bikin, hin namên wan ku bi mera heye belav bikin, bidin rojnamean.

Ew mesela taliye, mesela esasî ewe; hukumeta Teheran (mela) dibêjin: em heqê we nadin. Me got: naha tu çî dibêjî, em çekê xwe bidin, ya na? Eger dibêjî bide, kêje. Were baje, çekên xwe bidin! Em dibêjin em nadin. Em nabêjin emê serkevin. Na! dibe em bişkên. Dibe em hemû şehîd bibin. Lê ew xebat dê bibe. Bila carek din nebêjin ku bo çî Qazî Muhammet di wextê xweda şer dikir. Em teslîm bibin ew tiştekanî nadin me. Û wê me hemûyan bikujin. Hemû şert hene ku em bi serkevin.

Mesala Xanî ewe. Çend hevalên wan hebû, du kes jî wan "Pasdar" li Mehabat dardakir. Ê din jî vegeyîyan hatin.

Yekitiya pêşverûyên kurd bi çî avayî bê problekan çêbû û naha çî mişkîla we heye?

Cephê me tune. Alîkarî kirin heye. Em hêzê herf mezinin. Lê ne tenê ewe, fergê me jî mezine. Yanî ez bêjim jî sedî (80) li çel mene, kême ne zêdeye. Helbijartin va eşkere kir. Di hêza pêşmergeandî jî wusa ye.

Ew mesele heye: ew hêze ku biguverte, demokratîke jî. Mesela KOMELE di nivîsandîne xwe da erîşe me dike. Hin hevalê me dibêjin: em wana bigirin, bigujin. Lê em nakin. Wextê ew dest bî zorê bikin, emê jî dikin. Em dibênin mu xalefet hebe. Bo çî em jî muxalefet bitirsîn? Muxalefet carna feyda jî di de. Ev bîr û bawerîya mine. Ji min ra dibêjin: tu pir demokratî.

Girtin û kuştin karê 24 seetî ye. Lê paşê? Her kurd ku were baje ez ne muafîkê te me, ezê wî bikujim?

Berê du salan ku şoreş çêbu, hêzê me jî wan kêmîr bû. Ew zutir destpêkirin. Bo çî hêzê me jî wan zor, zor zêdetir bu? Rêya me raste. Em xelkê xwe nasdikin. Xelk me fehmdike. Bi demogojî meriv bi sernameve. Du meh sê meh dajo, lê piştî wî? Berî du salan ekserîya ronakbirê kurd bi wan ra bû. Lê tecruba min ê siyasî zêdetir bû. Mesela roja ku şoreş çêbû, ew 20-30 kes anîn û erîşe ser padgarê (garnî zon) Mehabat kirin. Çend hezar esker di padgarê da hebûn. 10-12 kes birindar bû. 20 kes hate kuştin. Ew çax ez li Mehabat bûm. Sîrrî bûm. Nêzikê deh roj me plan çêkir ku ew çawa padgar

bigirin. Piştî çend rojan, me padgan girt, yek kes jî birindar nebû. Tenê sermendê padganê -ku revîya- li yekî da. Ew jî nemir.

Ew beyan dan ku KDP padgan girtîye û sîlehan bi dizî derxistîye. Bi dizî çîye, me bi eşkere derxist.

Piştî ku şerê havînê çêbû, dîtî hukumet bi rakêtan lê dide, em jî dîdin. Rakêtan me jî heye. Belav bûbû xelk digot: fişekê me xelas bûye, herin jî KDP bigrin.

Bi vî avayî nîfuzê wan roj bi roj kêm bû. Hemû nîfuzê wan sedî pênc nema. Ew nikarin tiştekanî bikin. Ji ber wî jî me got: binivîsin, rexne bigrin lê bi zor nekin. Zorê me jî ê we zêdetire.

Hin hevalan jî wan dibêjin: Em serkirdayêtiyê pêşmerge ne.

Heta naha FEDAÎ çûn, tesîra KOMELA jî nema. Ew Îzzeddîn Huseynî mezinkirin. Naha Îzzeddîn Huseynî bi me ra ye. Xeletiyê xwe fehmîkiriye. Zane ku ew nîfuzê wî jî nemaye.

Eger me wek FEDAÎ û KOMELA bikira heta naha bîst car şer çêbûbû. Yek car bûyere çêbû. Yek jî FEDAÎ hate kuştin. Em zanibûn çawa û kî kuşt. Min di ser radyoyê da beyan da ku ew tiştî pir xerabe. Min got ku ew yek jî me be emê cezayê wî bidîne.

Wextê du pêşmergeyê me yekê azerî Mîyancabî kuştibû û pêrê wî jê girtibû; me îsrar kir ku ew tiştî jî alî gel were mehkeme kirin. Bila mîlet qerar bide. Çend hezar kes li Mehabadê civîn çêkir. Hemû deng dan ku ew îdam bibin.

Azerî Mîyancabî dostê me bû. Lê pêrê wî hebû, vî girtibûn û kuştibûn. Çî ma? Em şerê ecem nakin. Em şerê kewneperest dikin. Me ew herdu îdamkir.

Ew yekitiya ku pêkhatîye roj bi roj baştir dibe. Yan KOMELE bigirtir dibe yan jî nîfuzê wan kêm îbe.

ROJA NU BIXWINE,
BÛDE XWENDIN,
BELAV NE I

"HALKLA BİRLİK PARTİNİN GÜCÜDÜR"

SBKP Genel Sekreteri L.I. Brejnev

Lenin'in kurduğu Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP), 23 Şubat - 3 Mart 1981 tarihleri arasında dünya komünist hareketinin tarihi bir kongresini daha yaptı. Parti kongresi, Sovyetler Birliğinin attığı güçlü adımları, sarsılmaz mücadelesini, emperyalizmi her konuda alteden bir sistem öncülüğü yaptığını bir kez daha kanıtladı.

Yeniden SBKP-MK Genel Sekreterliği ne seçilen L. Brejnev'in, 26. kongrenin kapanışında yaptığı son konuşmasının bir kısmını sunuyoruz.

Yoldaşlar! Yeni seçilen Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP) Merkez Komitesi (MK), MK yedek üyeleri ve Merkez Tetkik komisyonu'nun bana verdiği yetkiye dayanarak, Kongre delegelerine bize gösterdikleri güven için içten teşekkürlerimizi sunuyorum. Gösterdiğiniz güven bizim için çok değerlidir. Bu görevin sorumluluğu altında, kongremizin bize verdiği bu tarihi anlamdaki görevleri başarıyla yerine getirmek için her şeyi yapacağımızdan emin olmalısınız. Biz bunu, partiye ve halka karşı bir görev olarak görüyoruz.

Bütün gücümüzü birbirine sıkı sıkıya bağlı şu iki hedef üzerinde yoğunlaştıracamız. Bunlardan biri komünizmi kurmak diğeri de barışı sağlamak - tır. Komünistlerin ve halkımızın, parti konferansı delegelerine verdiği görevin özü budur. Bu şimdi parti kararı haline geldi.

Gelecek için somut hedefler ve prensip kararları kongrece alındı. Bütün gücümüzü bu direktifi yerine getirmek için harcayacağız. Kongre delegeleri kendi parti örgütlerine döndüklerinde, kongre kararını yaşama geçirmek için çalışacaklar. Bu, her şeyden önce 11. Beş yıllık kalkınma Plan'ının iyi bir şekilde uygulanmasını garanti ediyor.

Eütün bunları uygulamak için neler gereklidir? Her şeyden önce yüksek bir sorumluluk duygusu, bilinçli disiplin, sıkı ve gerçek bir komünist tavır. Aynı şekilde yeni arayışlar ve bunların desteklenmesi gereklidir. Her yerde ve her şeyde büyük bir inisiyatif alma gücü gereklidir. İnanıyoruz ki, kongrenin verdiği güçle her kollektifte, bölge ve cumhuriyetlerde, bütün ülkede çalışmalarımız zenginleşecek.

26. Parti Kongresi SBKP'nin güçlü, bilinçli ve yetkin bir kollektif yapıya sahip olduğunu bir kez daha kanıtladı. Komünistler toplumumuzun bükülmez beli ve onun yaşayan ruhudur. Devrimin gerçek devrimci öncüleridir.

Geçmişteki ve şimdiki deneyimleri mizle biliyoruz ki, toplumsal güç önderliği kendiliğinden gelmez. Bu, çalışan yığınların menfaati için büyük bir çaba ve sürekli, yılmaz mücadele ile kazanılır.

**Halkla birlik partinin gücüdür !
Parti ve onun liderleri ile beraberlik halkın gücüdür !**

Yoldaşlar! Bütün kongre dönemi, bütün dökümanlar bir kez daha gösteriyor ki, dünya arenasındaki sorumluluğumuz, devletin dış politikası, barışı korumak ve böyle olmaya devam edecektir.

Dış politikamız, yumuşamayı geliştirmek ve derinleştirmek, silahlanmayı durdurma mücadelesini sürdürmektedir.

Partimiz bir kez daha Sovyet halkının sadece barışı savunmak değil, kalıcı ve sağlam bir barış için mücadele ettiğini de kanıtladı. Biz sadece barışı savunmakla kalmıyoruz, aynı zamanda bu yolda mücadele etmek için tam ve açık bir programımız vardır.

Yoldaşlar! Partimiz, onu kuran Lenin'in çizdiği yolda, kuruluşundan beri sosyalizm ve komünizmi kurmak için yürüdü.

Kaç kez kesin fiyatkonun bizi beklediği hülyalarıyla yaşamadı mı? Kaç kez çizdiğimiz yoldan dönmemiz için zorlanmadık ki, kaç kez karşımızdaki - ler yolumuzun yalnız olduğuna, gerçekleşmeyecek şeyler peşinde olduğumuzu bize inandırmaya çalışmadılar ki.

Ve aradan kaç yıl geçti? Bu şahıslar unutulalı yıllar oldu. Fakat sosyalizm yaşıyor, gelişiyor, ilerliyor. Sadece bir komünist toplum kuracağımıza inanmakla kalmıyor, bu en yüksek hedefimize ulaşmak için kararlıyız.

Kararlıyız, çünkü bu kutsal davaya inanıyoruz. Kararlıyız, çünkü halkımızın tükenmez gücünün bilincindeyiz. Kararlıyız, çünkü partimizin Marksist-Leninist çizgisinin doğruluğuna inanıyoruz.

- Komünizme giden yolda ileri !
- Komünist Partisiyle Sovyet halkının birliğinin daha da güçlenmesi için ileri !
- Sosyalist birlik içerisinde, bütün dünya devrimci güçleri arasındaki birlik için ileri !
- Yaşasın Leninist Parti !
- Yaşasın yüce Sovyet halkı !
- Yaşasın barış !
- Yaşasın komünizm !

8 È ADARÈ ROJA JINAN

Ji vir 73 sal berî naha, di sala 1908, 8-ê Adarê da li Amerîka jinên karker yên ku di karxanên tekstîl da dixebitîn, ji bo mafên xweyên aborî û ji bo ku karê rojîn bête kenkîrin bibê 10 seet, li New-York daxûyanî çêkîrin û grev danîn. Jinên karker gelek zordestî dîtin, lê ji têkoşîna xwe venekişîyan.

Di bin serokatîya jineke eleman Clara Zetkîn da, di 8-ê Adarê 1910-an da li Kopenhagê civînek hat çêkîrin. Di vê civînê da 8-ê Adarê wek roja jinên xebatkarên cîhanê hate qebûlkîrin. Ji vê salê heta îro 8-ê Adarê wek sembola têkoşîna jinên cîhanê, dijî emperyalîzmê, kolonyalîzmê, sovenîzmê û newekhevî û kedxwarîyê tê pîrozkîrin.

Dîroka zordestîyê li ser jinê pir kevne. Berî ku meriv ji şikeftan derketin, dest bi şivanî û cotkarîyê kirin, ango berî ku bûne xwedî mal û milk, serdestî û jêrdestî nebû. Di wê civata kevne û komunal da, jinê zordestî nedidît. Di serwêriya komên merivan da jinê roleke mezin dileyist. Lê cîhê jinê di jîyana civakî da bere bere hate guhartin. Mîna ku di civata komunal da serwêrî kirîye, di civata koletîyê da koleyê here erzan bûye, di sazûrana derebegî da endamê civatê passîf û bê rûmet bûye, wek mal hatîye kirin û firotan. Hemû destûr û rêbazên civakî, huçiqî dîni û hwd. azadîya jinê jê standine. Piştî semye-darî derkete navê (ortê), cîhê jinê di jîyana civakî û aborî da pir hate guhartin. Goreyî derebegîyê, di kapitalîzmê de, jin bêtir serbest bû, û hinde mafên civakî, aborî û demokratîk bi dest xwe xist. Lê dîsajî jin rizgar nebû. Ji ber ku heta kedxwarî, û newekhevîya çînfî ji navê neyê rakîrin, azadîya jinê jî, bi awakî durust pêknaye. Rizgarîya jinê wek rizgarîya hemû karker û zehmetkêşan di sazûrana sosyalîst da pêktê.

JINÊN KURDISTANÊ

Li welatekî kolonî wek welatê me newekhevî û zordestî ya li ser jinê çat çat zêde ye. Dewletên kolonyalîst yên ku welatê me dagirandine (işgal kirin) dixwazin ku bermaya derebegîyê ji nav me ranebe. Paştanayîna gelê Kurdistanê karê kolonyalîstan hêsantir (rehettir) dike. Ew bi wî awayî welatê me dişêlînin, talandîkin. Bi vê politîka wan a kolonyalî, jinên welatê me gelek eşandin û tehlâyê dikşînin.

Li Kurdistanê tenê ji sedî 11-12 jin dikarin biniyîsin û bixwînin. Pîranî di nezaniyê da nin. Ê îro jî jî-nên me, wek mal bi qelend tên kirin.

Rizgarîya jinên Kurdistanê têkoşîna çetandina zincîrên kolonyalîzmê ve çêdayî ye. Têvgera azadîya jinên Kurdistanê perçeki tevgera azadîya gelê meyê û mezine.

-Ji bo Kurdistanê azad û demokratîk jin û mîr mil di mîlda şerbîkin T

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

XWEDÎ SAHIBI : KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

NAVNIŞAN :

ADRES : BOX 4038 141 04 HUDDINGE - SWEDEN

Ji Mehî Carek Dertê

BHA 3 KRON HESAP NO: PG 83 90-7